

Libešický Poutník

roč.16, č.20

14.5. 2017

Poutníčkova

příloha

roč.16, č.20

Musíme klást milosrdenství před soud

(František, 12.5. 2017 ve Fatimě)

Drazí mariánské poutníky, kteří jste přišli spolu s Marií!

Děkuji, že jste mne vzali mezi sebe na tuto pouť naděje a pokoje. **Chci předem ujistit vás, kteří jste se mnou spojeni tady či jinde, že vás všechny nosím v srdci.** Cítím, že Ježíš mi vás svěřil (srov. Jan 21,15-17), objímám a svěřuji vás všechny Ježíši, „zvláště ty, kteří toho nejvíce potřebují“ – jak nás Matka Boží naučila se modlit (Zjevení v červenci 1917). Něžná a starostlivá Matka všech potřebných ať jim vyprosí Pánovo požehnání! Na každého vyděděného a nešťastného, který byl okraden o přítomnost, na každého vyloučeného a opuštěného, kterému je upírána budoucnost, na každého ze sirotků a obětí nespravedlnosti, kterému není dovoleno mít minulost, ať sestoupí požehnání Boha vtěleného v Ježíši Kristu: „Hospodin ať vám otevře a ať je vaší stráží. Ať nad vámi rozjasní svou tvář a smiluje se nad vámi. Ať k vám obrátí svou tvář a naplní vás pokojem“ (Nm 6,24-26).

Toto požehnání se zcela naplnilo v Panně Marii, poněvadž žádné jiné stvoření nad sebou nespátřilo zář Boží tváře tak jako Ona, která dala lidskou tvář Synovi věčného Otce, takže o Něm můžeme rozjímat v radostných, světelných, bolestných a slavných momentech Jeho života, které opětovně nahlížíme v modlitbě růžence. Spolu s Kristem a Marií zůstáváme v Bohu. „Chceme-li totiž být křesťany, musíme být mariánští, to znamená, že musíme rozpoznat podstatný, živoucí a prozřetelnostní vztah, který spojuje Marii a Ježíše, ke kterému nám otevře cestu“ (Pavel VI., *Promluva při návštěvě Madony di Bonaria*, Cagliari, 24. dubna 1970). **Pokaždé, když na tomto požehnaném místě anebo kdekoli jinde recitujeme růženec, stává se evangelium cestou v životě každého: rodin, národů a světa.**

Vy, kdo putujete s Marií... Jaká je to Maria? *Učitelka duchovního života*, první, která následovala Krista „úzkou cestou“ kříže a dala nám příklad, anebo naopak nedostupná a tedy nenapodobitelná Paní? »Požehnaná, která věřila« vždycky a za všech okolností božským slovům (srov. Lk 1,42,45), anebo naopak „Svatý obrázek“, ke kterému se chodí pro projevy přízně za nízké ceny? Panna Maria z evangelia, kterou ctí modlíci se církev, anebo naopak Maria, která podle subjektivních senzibilit zadržuje pomstychtivou ruku Boží připravenou trestat, Maria lepší než Kristus, jenž je považován za nelitostného Soudce, a milosrdnější než Beránek obětovaný za nás?

Velká nespravedlnost se páchá na Bohu a Jeho milosti, tvrdí-li se na prvním místě to, že hříchy jsou trestány Jeho soudem, aniž by se předem připouštělo – jak zjevuje evangelium – že jsou odpouštěny Jeho milosrdenstvím! **Musíme klást milosrdenství před soud**, a Boží soud se tak jako tak vždycky uskuteční ve světle Jeho milosrdenství. **Boží milosrdenství zajisté nepopírá spravedlnost**, protože Ježíš na sebe vzal důsledky našeho hříchu spolu s nezbytným trestem. On nepopírá hřích, nýbrž zaplatil za nás na kříži. A takto, ve víře, která nás spojuje s Kristovým křížem, jsme svobodní od svých hříchů; odkládáme stranou každou formu strachu a bázně, protože nepatří k tomu, kdo je milován (srov. 1 Jan 4,18). Jak jsem připomněl v exhortaci *Evangelii gaudium*, „pokaždé, když pohlédneme na Marii, opět věříme v převratnou sílu něhy a lásky. Na ní vidíme, že pokora a něha nejsou ctnostmi slabých, nýbrž silných, kteří nepotřebují zacházet s druhými špatně, aby pocítili svoji důležitost. [...] Tato dynamika spravedlnosti a něhy, kontemplace a cesty k druhým je tím, co z ní činí ekleziální vzor evangelizace“ (č.288). **Kéž se každý z nás stane spolu s Marií znamením a nástrojem milosrdenství Boha, který odpouští vždy a všechno.**

Když nás Panna Maria bere za ruku a hledí na nás, můžeme radostně opěvovat Pánovo milosrdenství. Můžeme říci: Moje duše Tě, Bože, velebí! Milosrdenství, které jsi prokázal všem svým svatým a celém věřícímu lidu, dosahuje i ke mně. Pro domýšlivost svého srdce žil jsem roztékán svými ambicemi a zájmy, aniž bych dokázal usednout na trůn, Pane! Jediná možnost povýšení, kterou mám, je následující: Kéž mne tvoje Matka vezme do náruče, přikryje svým pláštěm a přivine k tvému Srdci. Ať se tak stane.

14.5. Ne

5. neděle velikonoční (Den matek)

Mše svatá v 10.00 v Libešicích,
v 15.00 v Domoušicích, v 17.00 v Pnětlukách

15.5. Po

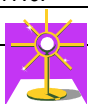
pondělí po 5. neděli velikonoční

16.5. Út

svátek sv. Jana Nepomuckého, kněze a mučedníka, hlavního patrona Čech
od 10.00 kněžský den v Litoměřicích v Diecézním domě kardinála Trochty

17.5. St

středa po 5. neděli velikonoční

Adorační den za nová povolání a za rodiny

celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství

Mše sv. v 8.00 a v 17.00 v Libešicích,
od 16.00 Poutníčkův klub pro děti na faře v Libešicích

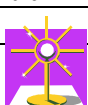
18.5. Čt

čtvrtek po 5. neděli velikonoční

Mše sv. v 10.00 v domově pro seniory v Žatci,
ve 14.00 oslava dne matek ZŠ a MŠ Libešice v areálu fary v Libešicích

19.5. Pá

pátek po 5. neděli velikonoční

Adorační den a noc naší farnosti

celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství

Mše sv. v 8.00 a v 17.00 v Libešicích,
od 16.00 Poutníčkův klub pro děti na faře v Libešicích
v 18.00 pěší pouť na Líčkov – modlitba u sochy sv. Jana na návsi

20.5. So

památka sv. Klementa Marii Hofbauera, kněze
Mše sv. v 8.00 v Libešicích

Svatojánská pouť v Želči

výroční setkání rodáků a přátel Želče

mše svatá v 11.00 v kostele sv. Mikuláše,
poté průvod k soše sv. Jana Nepomuckého na návsi
od 12.00 bohatý zábavný program do večerních hodin

21.5. Ne

6. neděle velikonoční

Mše svatá v 10.00 v Libešicích,
v 15.00 v Domoušicích, v 17.00 v Hřivčicích

➤ Srdečně Vás zveme na tradiční Svatojánskou pouť v Želči, kterou každoročně organizuje obecně prospěšná společnost Džbánsko, o.p.s., s bohatým kulturním programem. Začíná tradičně svatojánskou mší svatou a modlitbou u zrestaurované sochy sv. Jana Nepomuckého na návsi.

➤ Uplynulé dny přinesly velké oslavy v portugalské Fatimě, kde papež František svatořečil dva ze tří fatimských vizionářů – **Hyacintu a Františka**. Po celý mariánský rok můžeme děkovat za fatimská zjevení a odkaz důležitý pro dnešní dobu.